

అతను చెబుతున్నాడు ..

“ఏయ్! నాయకి...నాయకి క్లాస్ పోయిందే. సార్ కూడా వెళ్ళిపోయారు.”

“....”

“అంతగా ఇన్ వార్ట్ అయ్యావేంటే! అవును మరి ఎంత బాగా వర్జిం చాడారైటర్. ఇహ..ఆ అందమైన పాయిట్రీని రవి సార్ నోటి వెంట వింటూంటే ఓహ్...ఆ అనుభూతే వేరు.”

“....”

“ఏవితే? వులకవూ..వలకవూ..అంతలా అందులో కూరుకుపోయావు? కొంపదీసి మనసులో ఓ అందమైన కవిత రూపుదిద్దుకోవట్లేదు కదా?” భుజం మీద చెయ్యేసి కుదిపింది.

పులిక్కిపడి చుట్టూ చూసింది నాయకి క్లాస్ రూంలో తామిద్దరు తప్ప ఎవరూ లేరు. లలిత మాటలు ఒక్కటి కూడా ఆమెకి వినిపించలేదు.

నాయకి వేపు అయోమయంగా చూసి “సర్లే...పద పద అంతా వెళ్ళి ఐదు నిముషాలైంది” నాయకి చెయ్యి పట్టి లాక్కెళ్ళింది లలిత.

నాయకి మనసు అల్లకల్లోలంగా వుంది.

రవి ఆ కాలేజీకి వచ్చి మూడు నెలలు దాటుతోంది.

మొదటి క్లాస్ లోనే నాయకి మనసు వశం తప్పింది.

రోజు రోజుకీ అతనంటే ఆరాధన పెరుగుతోంది. చదువుమీద ఇంట్రెస్టు తగ్గి..అందానికి మెరుగులు దిద్దటంలో శ్రద్ధ ఎక్కువ చూపుతోంది.

తన హృదయంలో వెల్లుబుకుతున్న ప్రేమ భావాల్ని, చిలిపి తలపుల్ని తొలి చూపులోనే మనసు పారేసుకున్నవైనాన్ని, తన ఆరాధనన్నీ..నిరీక్షణనీ..కలలో అతన్నో పంచుకుంటున్న అనుభవాలనీ, మదిలో నిండిన అనుభూతుల్ని..ఎంత

అతను చెప్పింది ఒకసారి వింటే చాలు హృదయానికి హత్తుకుపోయేలా...

ఎప్పటికీ మర్చిపోలేనంత గొప్పగా చెప్పటం అతనికి మాత్రమే...

కేవలం అతనికి మాత్రమే తెలిసిన గొప్ప టెక్నిక్ ఏమోననిపిస్తుంది.

ముఖ్యంగా పాయిట్రీ క్లాస్ జరుగుతుంటే...

పిన్ డ్రాప్ సైలెన్స్...

ఏ క్లాస్ ఎగ్జిట్ నా అతని క్లాస్ కి అటెండు తారు.

అతను గొప్ప భావుకుడు.

అందుకేనేమో! అందులోని భావ ముర్యాన్ని తాను ఆస్వాదించి..వినేవారికి రసానుభూతి కలిగి చెప్పటం అతని స్వయిత.

ఆ పాయిట్రీలోని భావాన్ని...ఎక్స్ ప్లైన్ చేసే వద్దతికి విద్యార్థులు మంత్ర ముగ్ధుల్లా వింటారు. వారిని మెస్మరైజ్ చేశాడా? అన్న అనుమానం కలుగుతుంది చూసినవారికి.

నాయకి ఆలోచనలు..ఊహలు తరుగా వున్నాయి. రెప్ప వాల్చటం మరిచిన దానిలా రవి తేజ మొహాన్ని చూస్తోంది. చూసేవారి ఆమె శ్రద్ధగా పాఠం వింటున్నట్టుంటుంది.

వొత్తయిన నల్లని జాత్తు. పేవ్ చేసిన బ్రటి చెంపలు. కొంచెం లాపుగా వున్న పెదవి పెద అందంగా వున్న మీసం...దానిపైన అందమైన కొసదేరిన నాసికని..దేన్నీ వదలకుండా తదేకంగా, తన్మయత్వంగా చూస్తోంది.

వెడల్పాటి భుజాలు...

మాంచి వొడ్డు పొడుగుతో...

మాటలో, నవ్వులో, రంగులో,

రూపంలో, హుందాతనంలో,

నడకలో-అణువణువులోను

అందమైన అద్భుతమైన ఎట్రాక్షన్...

షేల్ ఎట్రాక్షన్.

ఆనందంగా చూస్తోంది.

పరవశంగా

చూస్తోంది.

అంద

మైన అతని

ఎట్రాక్టివ్

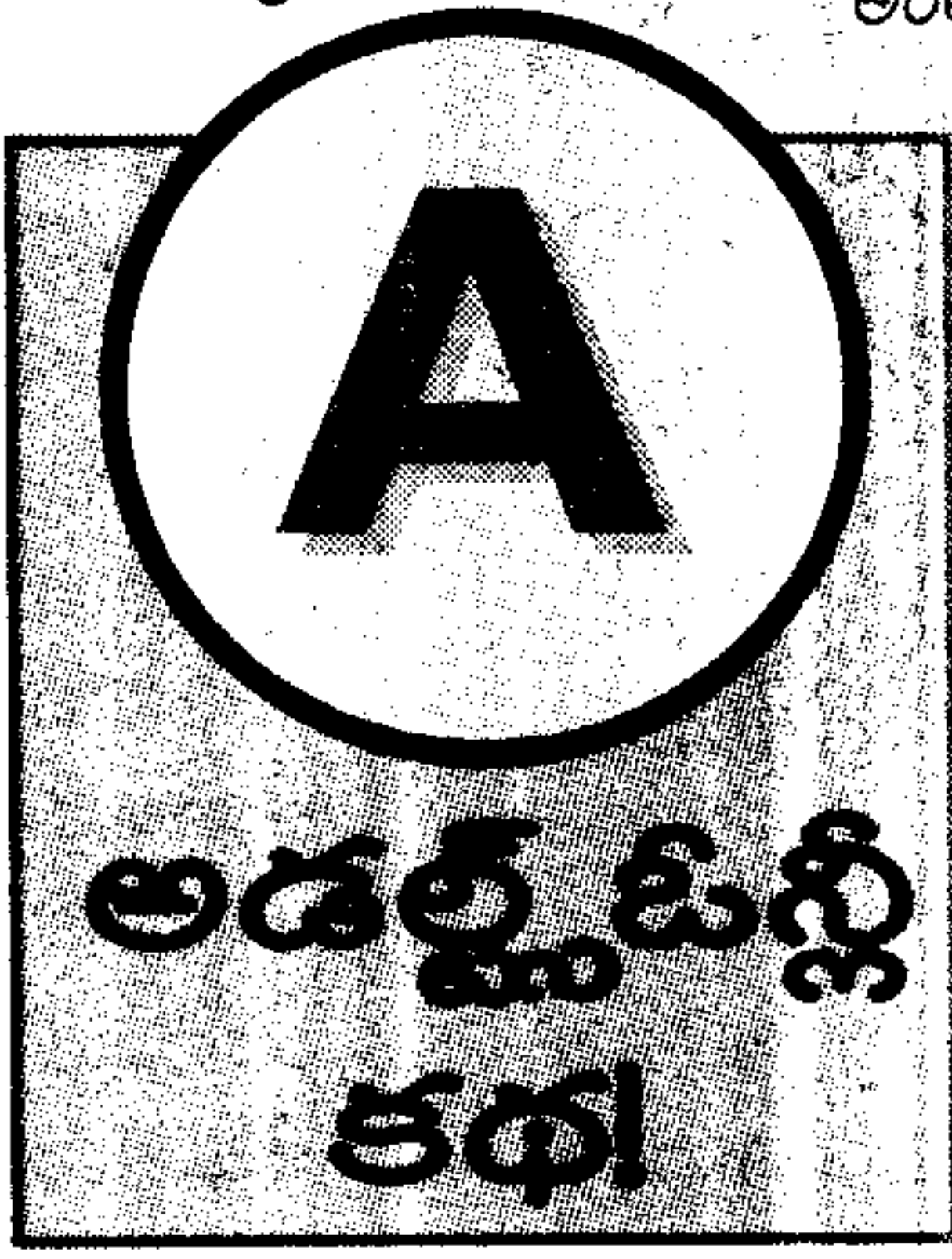
ఫీగర్ ని

గుండెల నిండా

నిపుకొని...చారడేసి కళ్ళల్లో అంతు

లేని ఆరాధనని నింపుకొని చూస్తోంది.

ప్రేమగా చూస్తోంది..ఎడమయిరింగ్ గా చూస్తోంది.



వలపుపిలుపు

కె. విజయలక్ష్మి

ప్రగాఢంగా అతని సాన్నిహిత్యాన్ని కోరుకుంటుందో... ఆ ప్రాణంలేని కాయ తంలో తన మనోభావాల్ని, తన హృదయాన్ని విప్పిరించింది.

ఇరవై నిమిషాలుగా అక్కడ వెయిట్ చేస్తోంది నాయకి.

'స్టాప్ రూం నుండి క్లాస్ రూములకి వెళ్ళే టర్నింగ్ లో వున్న పాన్ చెట్టు నీడలో.'

క్షణ క్షణానికి ఆమె గుండెల మీద బరువు అధికమవుతున్న ఫీలింగ్ తో వుక్కిరిబిక్కిరవుతోంది.

దూరంగా అడుగుల చప్పుడు వినించి తలెత్తి చూసింది.

హుందాగా నడిచి వస్తున్న అతను.

“రవి వస్తున్నారు” అనుకోగానే ఆమెలో కన్నన్.. కంగారు.. భయం.. అదో రకమైన ఫీలింగ్ తో ఆమె లేలేత శరీరం సన్నగా కంపిస్తోంది. మొహమంతా స్వేదంగా నిండిపోయింది.

రవితేజని సార్ అనటం నాయకికి బొత్తిగా ఇష్టం వుండదు. తనలో తను రవీ అని ఉచ్చరిస్తే ఆమె మనసంతో ఆహ్లాదంగా, అనిర్వచనీయమైన ఆనందంతో హాయిగా ఊయలూగుతుంది.

ప్రస్తుత పరిస్థితి అందుకు భిన్నంగా వుంది.

అతను ఆమెకి చేరువగా వచ్చాడు. అతని శరీరం నుండి వచ్చిన ఆహ్లాదకరమైన పరిమళం కొన్ని క్షణాల పాటు ఆమెని చుట్టుకొని పరవశురాలి చేసింది.

నాయకి తెచ్చరిల్లి చూసేసరికి... ఆమెని దాని ముందుకి సాగాడు.. తన వునికిని గుర్తించనందుకు రవ్వంత బాధ కలిగినా.. ఆ.. నేను తన కోసం వెయిట్ చేస్తున్నానని రవి కలకన్నాడా ఏవిటి' అని సరే చెప్పింది.

చుట్టూ ఓసారి పరికించి చూసి.. తడబడే అడుగులతో.. అతని అడుగుల్లో అడుగులు వేస్తూ చేరుకొంది.

“స...ర్”

అలా పిలవటం ఇష్టం లేక.. చాలా బలహీనమైన స్వరంతో పిలిచింది.

అతనక్కడే నిలబడిపోయాడు.

ఎదురుగా ఆమె నిలబడింది.

“ఏవిటి నాయకి?” అతని కళ్ళు ప్రశ్నిస్తున్నట్లున్నాయి.

ఎదుటివారిని మంత్రం వేస్తున్నట్లుండే ఆ కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూస్తే... సందిట్లోకి చేరిపోతానేమోననే భయంతో కళ్ళు వాల్చుకొని బిగుసుకుపోయినట్టు నిలబడిపోయింది.

సందేహంగా నిలబడిపోయిన ఆమెని చూస్తూ...

“ఎనీ డౌట్” పెదాల మీద చిరునవ్వు విరిసింది.

ఆ మాటకి వోరగా తలెత్తి చూసిన నాయకి చూపు అక్కడే ఆగిపోయింది. ఆ చిరునవ్వుని చూస్తూ..

అదే నవ్వు!

నాయకి గుండెల్లో గుబులు పుట్టించిన నవ్వు.

ఆమెలో ప్రేమాంకురాలి పుట్టించిన నవ్వు.. కలత నిద్రకి... కలలకి కారణమైన నవ్వు... ఆ సమ్మోహనమైన నవ్వే ఆ క్షణాన అతని ఎదురుగా నిలబెట్టింది.

నో.. రవీ అనబోయి తమాయించుకుంది.

“నో.. స..ర్.. ఆహ్.. ఎన్.. సర్.. ఆహ్ నో.. సర్” ఆమెలో తడబాటు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

ఆమె తడబాటుకి కారణం తెలిక ఆమెనోసారి పరిశీలనగా చూశాడు. ఆమె మొహానికి వట్టిన చిరుచెమటని కర్చిస్తో సున్నితంగా అడ్డుకుంది.

“నాయకి! మీ హెల్త్ బావుండలేదా?” ఆమె ప్రవర్తన చూసి అదుర్దాగా అడిగాడు.

శరీరంలో వుండాలిని కొలెస్ట్రాల్ శాతం కన్నా తక్కువైతే శారీరకంగా సన్నబడడమే కాదు, మానసిక అనారోగ్యానికి గురయ్యే ప్రమాదముంది. శరీరంలో కొలెస్ట్రాల్ స్థాయి తగ్గినప్పుడు తీవ్రమైన డిప్రెషన్ లోనవుతారని వైద్యులు ఇంతవరకూ హెచ్చరిస్తూ వస్తున్నారు. అయితే కేవలం డిప్రెషన్ కు గురవడమే కాకుండా కొలెస్ట్రాల్ లెవెల్ తగ్గిన వారిలో ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనే ఆలోచనలు ఎక్కువగా కలుగుతాయట. ఈ విషయాన్ని నిర్ధారిస్తూ ‘బ్రిటిష్ మెడికల్ జర్నల్’ అనే పత్రిక



దాదాపు 35 మంది వారంతట వారే ఆత్మహత్యలు చేసుకుని చనిపోయారట. మిగతా వారు కూడా మానసికంగా కృంగిపోతూ జీవితం మీద విరక్తితో జీవనం సాగిస్తున్నారట. మామూలు వారిలో కన్నా వీరిలో మూడు రెట్లు ఎక్కువగా ఆత్మహత్యకు పాల్పడే అవకాశాలున్నాయిట. ఇంకో పరిశోధన ఫలితాన్ని ఆస్ట్రేలియాలోని యూనివర్సిటీ ఆఫ్ వియన్నా వారు వెలువరించారు. వీరు 20 మంది గర్భిణీ స్త్రీలపై తమ ప్రయోగాన్ని నిర్వహించారు. వీరింతా ప్రసవం అయిన తరువాత కొన్ని రోజుల వరకూ ఏదో తెలియని బాధతో, జీవితంపై విరక్తితో గడిపారట.

“సార్ మీరు ఒంటరిగా వున్నప్పుడు దీన్ని వోపేన్ చెయ్యండి” పుస్తకంలోంచి తీసిన పింక్ కలర్ కవరు అతని చేతిలో వుంచింది.

తన హృదయాన్నే అతని దోసిట్లో వుంచినంత పదిలంగా... అపురూపంగా వుంచింది.

‘ఫ్లీట్’ దయచేసి దీని బాధని అర్థం చేసుకోండి. కోరి దరి చేరిందని అలుసుగా చూసి హార్ట్ చేయకండి’ అర్థింపుగా చూశాయా కళ్ళు.

పరుగులాంటి నడకతో వెళ్ళిపోయింది.

తన చేతిలోని కవర్ని కొన్ని క్షణాలు నిశితంగా చూశాడు.

ఆమె తడబాటు.. చూపులు అతన్ని అయోమయంలో పడేసాయి.

అంతా కన్ఫ్యూజింగ్ అనించి.. ఓసారి భుజాలు ప్రగ్గే చేసి కవర్ని పాకెట్ లో వేసుకున్నాడు.

నాయకి పేరుకు తగ్గట్టు ప్రబంధ నాయకిలా వుంటుంది. బక్కచిక్కిన నడుము.. బలిష్ఠమైన శరీర సౌష్ఠవంతో అందంగా వుంటుంది. ఆమె అందానికి తండ్రి ఐశ్వర్యం మెరుగులు దిద్ది అందానికి ప్రతీకలా మెరిసి

కొలెస్ట్రాల్ తగ్గినా ప్రమాదమే!

రెండు రకాల పరిశోధనల వివరాలను తెలిపింది. నేషనల్ ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హెల్త్ అండ్ మెడికల్ రీసెర్చ్ వారు పారిస్ లో నిర్వహించిన ఒక అధ్యయనంలో దాదాపు 200 మందిపై పరిశోధన నిర్వహించారు. వీరింతా కొలెస్ట్రాల్ ను తక్కువగా కలిగినవారే. వ సంవత్సరాల పరిశోధన అనంతరం వీరిని గమనిస్తే వీరిలో

దీనికి కారణం ప్రసవనంతరం స్త్రీలలో ఒక్కసారిగా కొలెస్ట్రాల్ లెవెల్ పడిపోవడమేనని, అందుకే వారలా ప్రవర్తించారని కనుగొన్నారు. కాబట్టి కొలెస్ట్రాల్ ఎక్కువ కాకూడదనే ప్రయత్నంలో దాని శాతం తగ్గిపోకుండా చూసుకోవడం మంచిదని మరిచిపోకూడదు.

-లలితశ్రీ

పోతుంది.

డిగ్రీ ఫైనల్ ఇయర్ చదువుతున్న నాయక చదువులో చురుకైంది.

ఆ కాలేజీ కుర్రాళ్ళ కలల రాణి. ఆమె తన వర్తమానం వీ కుర్రాడు ఆమె కేసి కన్నెత్తి చూసే ధైర్యం చేయడు.

రవితేజ ఆ కాలేజీకి వచ్చిన తర్వాత నాడు కిలో ప్రేమ తలపులు ముప్పిరికొనగా.. పెళ్ళి ఆలోచనలు కందిరిగల్గా మునుగుకున్నాయి. గుండెల్లో అతని రూపాన్ని నింపుకొని ప్రతిక్షణం అతని తలల్లో జీవిస్తూ, రవి వలపుపిలుపు కోసం అభిసారికలా ఎదురు చూస్తోంది. ఆ కేవలంలో చదువులో వెనుకబడింది.

★★★

మెత్తని తివాచీలా వున్న వొత్తయిన మన కమీద ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు. పిల్లల అటపాటలతోను, కేరింత కోను.. పెద్దవాళ్ళ కబుర్లతోను పార్శ్వంలా కోలాహలంగా వుంది.

రవీ-నాయకీల మధ్య మౌనం రాజ్యమే పోంది. అతను ఆమెకేసి చూస్తున్నాడు. ముస్కర్స్ కలర్ చుడేదార్లో నాయకీ అందం ద్విగుణీకృతమైంది.

ఆమె ముంగురులతో చిరుగాలి సయ్యాలు పాడుతోంది. ఆమె కనురెప్పలు సిగ్గు భారంతో క్రిందికి వాలి వున్నాయి. ఏమీగా పెరిగిన వచ్చగడ్డిని తామర తూడు లాంటి తన చేత్తో అదే పనిగా పీకుతోంది నాయకీ మనసు ఎంత అస్థిమితంగా వుందో అనిపించినా అంతకన్నా ఆ సుఖమారి చేయి ఎంత కందిపోతుందోననిపించింది.

ఈ ముగ్ధమనోహరియేనా తనకి లవ్ లెటర్ రాసి పార్క్ కి రమ్మని ఆహ్వానించింది అని అశ్చర్యపడి అంతలోనే నవ్వుకున్నాడు.

“నాయకీ! పార్క్ కి పిలిచి అలా గడ్డం పీకుతున్నావు నన్ను కూడా సాయం చెయ్యబానికి పిలిచావా?” తనూ పిక్నిక్ పీకబానికి ఉద్యుక్తుడవుతూ కొంటేగా అడిగాడు.

ఆ పని ఆపి అతని వేపు చూసి వక్కున నవ్వంది.

“హమ్మయ్యా అమ్మాయిగారి మౌనప్రణామం ఇప్పటికీ పూర్తి అయ్యింది” తనూ నవ్వాడు.

“రవీ నేనంటే నీకు ఇష్టమే కదూ” అవనవ్వుకంగా అడిగింది.

“ఇష్టం కాదు...ఇంత అని చెప్పలేనంత ఇష్టం. తొలిచూపులోనే నీ అందం నన్నాకర్పించింది. నా దానిగా చేసుకొమ్మని తొందర చేసింది. కానీ నా ప్రాఫెషన్ అందుకు అడ్డుగా నిలబడింది. అయితే నువ్వు నాన్ని క్లీయర్ చేశావు.”

ఆమెని సున్నితంగా హృదయానికి హాల్ కుంటూ-“నాయకీ! ఐ లవ్ యూ...ఐ లవ్ యూ వెరీ మచ్” అన్నాడు.

వది మాటలకన్నా చిన్న స్పర్శ చాలు. మన అంతరంగాన్ని విశదీకరించబానికి. ఎన్నో వాక్యాలకి అర్థాన్ని ఆ స్పర్శ తెలుపుతోంది. ఆమె ఆనందానికి అంతే లేదు. తన వలపు పిలుపు అతని దరి చేరింది.

మాటలురాని దానిలా...మవునంగా అతని బల్బుమైన బాహువుల్లో ఇమిడి పోయి తన్మయత్వంతో కళ్ళు మూసుకుంది.

క్లాన్ రూంలో ఆడపిల్లల్ని చూడమే మహాపాపం అన్నట్టు కళ్ళు వాల్చుకొని లెసన్ చెప్పే ఆ మాస్టారేనా తనతో ప్రేమ పాఠాలు చెబుతోంది? నాయకీ గర్వంగా నీలైంది.

ప్రేమలో విజయం సాధించినందుకు ఆమె తొలకరి వయస్సు తుళ్ళి తుళ్ళి వడుతోంది. మితిమీరిన ఆనందంతో మనసు

వలపు వీణలు మ్రోగిస్తోంటే.. ఆ గానానికి ఆమె తనూలత నిలువెల్లా కంపించిపోతోంది. ఆమె తన అదృష్టానికి మురిసిపోతూ అతని గాఢవరిష్టంగంలో సేదతీరుతుండగా భళ్ళున తెల్లారింది.

రవి క్లాన్ కోసం ఎంతో హుషారుగా ఎదురు చూసింది. తెల్లవారు జామున కన్న కల వదే వదే రివైండ్ చేసుకొని మురిసిపోయింది. అతని స్పర్శ గుర్తు రాగానే ఆమె శరీరం పువ్వులా విచ్చుకుంటోంది.

ఆమె ఎదురుచూపులకి నిరాశని మిగిల్చి అతను క్లాన్ కి రాలేదు.

ఆమె మనసు వుసూరుమంది. ఎన్నో సందేహాలు.. అనుమానాలు ఆమెని కందిరిగల్గా మునుగుకున్నాయి.

“చూడండి నాయకీ.. మీ పెద్దాళ్ళు కాలేజీకి వంపేది చదువు సంస్కారం నేర్చుకోటం కోసం. మెంటల్ మెమ్యూరిటీ లేకుండా ఆకతాయి తనంతో ప్రేమ లేఖలు వ్రాయబానికి కాదు.

క్లాసులో అందర్నీ ఎలా ట్రీట్ చేస్తానో మిమ్మల్నీ అంతే! మీకు నా మీద అటు వంటి అభిప్రాయం ఎందుకు ఏర్పడిందో ఐ డోంట్ నో.. నేనెప్పుడూ మీకు ‘ఆ’ భావం కలిగించేలా హద్దు మీరి ప్రవర్తించలేదు. మీకు అంతగా చదువు మీద ఇంట్రస్టు లేకపోతే మీ పేరెంట్స్ కి తెలియజేయండి. ఐ యామ్ వెరీ సారి. నాకు ఈ ప్రేమల మీద ఇంట్రస్ట్ లేదు. నా యుకెన్ గో” చరచరా వెళ్ళిపోయాడు.

నాయకీని ఒంటరిగా దొరకబుచ్చుకొని బ్రెయిన్ వాష్ చేశాడు రవితేజ.

నాయకీ స్థాణువులా నిలబడిపోయింది. వుబికి వస్తున్న కన్నీటిని బయటికి రాకుండా కంట్రోల్ చేసుకుంది.

రవి ఇలా నెగటివ్ గా మాట్లాడతాడనుకోలేదు. తన కలలు నిండిన కళ్ళల్లో కన్నీటిని నింపుతాడని ఏమాత్రం వూహించలేదు. ప్రేమని నింపుకొన్న తన హృదయానికి... నిర్ణయమనే కత్తితో గాయం చేస్తాడనుకోలేదు. రవీ.. రవీ.. నీవు లేకుండా.. నీ ప్రేమ లేకుండా.. నీ సాహచర్యం లేకుండా నేనెలా వుండగలను..

నాయకీ మనసు మూగగా రోదిస్తోంది.

ఆ సమ్మర్ హాలిడేస్ లో రవితేజ వెళ్ళియ్యింది. ఆ రోజు రాత్రి అనహనంగా ఎదురుచూస్తున్న రవిని చేరుకుంది కొత్త పెళ్ళి కూతురు. ఆమెని సీరియస్ గా చూస్తూ “అయితే అట్నుంచి నరుక్కొచ్చావన్న మాట” అన్నాడు.

“తెలివైన వాళ్ళు ఖచ్చితంగా అదే చేస్తారు” గర్వంగా కళ్ళెగరేసింది.

“అమ్మకిచ్చిన మాట కాదనలేక నీ మెళో మూడు ముళ్ళు వేశానుగానీ లేక పోతే మాస్టారికి లవ్ లెటర్స్ రాసే నీలాంటి రౌడీ పిల్లని చేసుకునే వాడినే కాదు” వస్తున్న నవ్వుని పెదాల మధ్య బిగబట్టి కొంటేగా అన్నాడు.

“అబ్బో ఇంతోటి సుందరాంగుడు నాకు దొరకడని” వ్యవ్వేవ్వే వెక్కిరించింది.

“సైలెన్స్” అరిచాడు రవితేజ.

“ఏంటి? ఇక్కడ కూడా నేను నీకు వంతుల్ని అంటూ బెత్తం వట్టుకొని పాఠాలు మొదలెడతారా ఏంటి?” బిక్క-మొహం పెట్టి యాక్షన్ చేసింది

నాయకీ.

వక్కున నవ్వాలు మల్లెలు, జాజులు- గులాబీలు గుంభనంగా నవ్వితే... కనకాంబరాలు కనబడకుండా నవ్వాలు.

రవితేజలో వుక్రోషం ముంచుకొచ్చింది.

“చెబుతాను...నీకు ప్రేమ పాఠాలు చెబుతాను” అంటూ నాయకీని సుడిగాలిలా చుట్టేసాడు.

★

